

§ 3.

Den i § 2 af Loven af 6te April 1855 Indenrigsministeren givne Bemyndigelse til at udstede Bevillinger til at svare indtil 6 pCt. af Laan i faste Eiendomme ophæves herved, og skal herefter kun ved Lov kunne gives Tilslæbelse til at svare høiere Rente end 4 pCt. af Laan i faste Eiendomme mod Sikkerhed som for Umyndiges Midler.

subsidiært:

Forslaget gives følgende Tilføining:

Saadanne Bevillinger blive at meddele gratis.

Forinden Forhandlingerne begynde, bemærkede

Formanden: Jeg sætter Lovforslaget til ligemed samtlige Vædringsforslag under Forhandling. Hvad Afstemningen angaaer, da vil der først blive stemt over det under Nr. 2 stillede Forslag; hvis dettes forskjellige Paragrapher antages, vil der derpaa blive afstemt over, om disse skulle træde istedetfor det oprindelige Lovforslag, i hvilket Tilfælde dette tilligemed det under Nr. 1 stillede Vædringsforslag vil være bortfaldet.

Winther: Efter den Debat, der har fundet Sted angaaende denne Sag, skal jeg fatte mig i den største Korthed. Mit første Forslag, det principale, gaaer ud paa at tilvelebringe en klarere og tydeligere Form for det, som efter min Mening nu i Realiteten finder Sted. Det er nemlig blevet oplyst, at der er givet Bevillinger til enhver Ansøger om at maatte give en høiere Rente, og det har efter min Mening den samme Betydning, som om der var en fri Rentefod for Laan — ja, jeg kan ikke sige en fri Rentefod, men dog en Rentefod af indtil 6 pCt. — for Laan i faste Eiendomme, og det vel at mærke for Laan i deres hele Udstrækning. Jeg har tænkt mig, at det vilde være bedre, at man vedkjendte sig, at der var Former, under hvilke man kunde skaffe sig den Rente, som Læberne fordrede, for at de, der trængte til Laan, kunde faae Penge,

og jeg har troet, at dette kunde opnaaes derved, at man tillod, at der var fri Rente for Laan i den sidste Tredeedel af en Eiendoms Værdi; hvorimod jeg har meent, at for de Laan, som holdt sig indenfor denne Grændse, skulde man kun sætte Renten til den sædvanlige, som er 4 pCt. Under almindelige Forhold vilde altsaa Enhver vistnok kunne opnaae Laan til den anførte Grændse til 4 pCt., og kun i vanskelige Tilfælde vilde man komme til at give Mere for den sidste Deel, men jeg vil paa den anden Side indrømme, at Vedkommende undertiden maatte komme til at give saameget Mere for Laan i den sidste Tredeedel, at han derved maaskee ogsaa kom til at betale indtil 6 pCt. for Laanet i sin fulde Udstrækning.

Til den første Paragraph har jeg tilføiet en Bestemmelse, der forelægger, dengang Loven, som udkom den 6te April 1855, blev discuteret her i Folkethinget, at der nemlig skal gives en Moderation i Gebyret for det stemplede Papir for de Taxationsforretninger, der skulle bruges ved slike Laanesager.

Hvad § 2 angaaer, er den efter sit Indhold det selv Samme, som ved samme Leilighed med Fleerstemmighed blev vedtaget her i Thinget ved 2den Behandling. Det blev dengang oplyst, at der var saadanne Eiendomme, i hvilke de offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler ikke maatte udlaanes, navnlig industrielle Etablissementer, og man troede, at det kunde gavne saadanne Eiendomsbesiddere meget, at de kunde faae Tilslæbelse til at svare en høiere Rente. Det følger af sig selv, at Etablissementer af den Natur, hvor Udbyttet dog maa være ikke saa faa Procenter, bedre end de sædvanlige faste Eiendomme maae kunne taale en høiere Rente for Laan.

Hvad § 3 angaaer, saa gaaer den ud paa at ophæve den Bemyndigelse, som er givet Indenrigsministeren ved Loven af 6te April 1855 til at maatte tillade, at der svares indtil 6 pCt.; men jeg har dog troet, at der ved Siden deraf maatte være en Bestemmelse om, at i visse Tilfælde maatte der ogsaa ved Lov kunne tillades en høiere Rente end 4 pCt. for de Laan, der holde sig indenfor den Grændse,